

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 12C/400/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515209224
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Erika Trtalová
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2019:3515209224.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom samosudkyňou JUDr. Erikou Trtalovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO 35 724 803, právne zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: O. Š., nar. XX.XX.XXXX, štátny občan Slovenskej republiky, bytom J. XXX, o zaplatenie 465,02 Eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 350,- Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 350,- Eur od 05.10.2012 do zaplatenia, a to všetko do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti žalobný návrh zamietá.

III. Žalobcovi sa priznáva právo na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 50,54 %, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť k rukám právneho zástupcu žalobcu v lehote do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobným návrhom doručeným súdu dňa 21.09.2015 domáhal proti žalovanému uloženia povinnosti zaplatiť žalobcovi 465,02 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 465,02 Eur od 06.10.2012 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Uviedol, že právny predchodca žalobcu spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. ako postupca uzavrela so žalobcom ako postupníkom dňa 27.11.2015 zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bol odplatný prevod pohľadávky voči žalovanému. Žalovaný s právnym predchodcom žalobcu uzatvoril zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcovi pôžičku v celkovej sume 690,- Eur. Žalovaný v súlade so zmluvou o pôžičke sa zaviazal splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 11,83 Eur. Žalovaný doteraz zaplatil sumu 0,- Eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti a riadne a včas neplatil jednotlivé splátky žalobca listom zo dňa 26.09.2012 vyzval žalovaného k úhrade všetkých splátok jednorazovo. Žalovaný do dnešného dňa dlžné splátky nezaplatil. Nezaplatením dlžných splátok v lehote splatnosti riadne a včas sa žalovaný v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka dostal do omeškania, a preto si žalobca uplatnil i nárok na zaplatenie úroku z omeškania z dlžnej sumy za každý deň omeškania až do jej zaplatenia.

2. Na základe podaného odvolania zo strany žalobcu bol Uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 6Co/115/2018-87 zo dňa 26.09.2018 rozsudok súdu prvej inštancie zrušený a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd uviedol, že je potrebné zistiť, či právo veriteľa žiadať zaplatenie celej pohľadávky bolo zmluvnými stranami dohodnuté, či takéto právo veriteľovi vplynulo zo

zmluvy o pôžičke uzavretej dňa 23.05.2012 medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou alebo zo Všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú súčasťou predmetnej zmluvy o pôžičke. Totiž len v prípade, ak veriteľ má právo vyplývajúce z ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka oznámiť dlžníkov, že trvá na zaplatení celej pohľadávky, potom premlčacia doba celého dlhu začína v zmysle § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Súd prvej inštancie opätovne posúdi právny úkon žalobcu zo dňa 26.09.2012 označený ako "predžalobná upomienka". Na základe uvedeného súd prvej inštancie v ďalšom konaní opätovne posúdi právny úkon žalobcu zo dňa 26.09.2012 poukazom na ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka a až po vyhodnotení týchto skutočností sa bude zaoberať dôvodnosťou uplatneného nároku a potom vo veci opätovne rozhodne. Rovnako je potrebné zdôrazniť, že aplikácia protiústavného ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. súdom prvej inštancie v danej veci, predstavuje nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie, ktorým bolo znemožnené strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

3. Súd postupoval podľa § 391 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), v zmysle ktorého ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, a preto súd prvého stupňa nariadil pojednávanie za účelom doplnenia dokazovania. Súd prvej inštancie konštatuje, že v čase, kedy rozhodoval vo veci samej bolo ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov účinným a platným zákonným ustanovením, ako konštatoval odvolací súd. Ústavný súd SR rozhodol nálezom dňa 07.02.2018 a nález v Zbierke zákonov SR bol publikovaný dňa 27.09.2018, pričom dňom vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov SR stratilo ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. účinnosť a po šiestich mesiacoch od vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky platnosť. S poukazom na skutočnosť, že súd nemá zákonné oprávnenie posudzovať uplatnený nárok ex offo z pohľadu, či došlo alebo nedošlo k premlčaniu a že nedošlo zo strany žalovaného k vzneseniu námietky zaujatosti, nebolo dôvodné posudzovať právny úkon žalobcu zo dňa 26.09.2012 označený ako "predžalobná upomienka". Predmetný právny úkon žalobcu bol posudzovaný súdom prvej inštancie z dôvodu ustálenia začiatku plynutia premlčacej doby, čo pre ďalší postup vzhľadom na vyššie uvedené nie je účelné, a preto súd pristúpil k rozhodnutiu vo veci samej o nároku žalobcu, ako nároku, u ktorého nie je možné posúdiť premlčanie.

4. Podľa § 180 C.s.p. súd vec prejednal a rozhodol vo veci bez prítomnosti žalovaného, žalobcu a právneho zástupcu žalobcu. Právny zástupca žalobcu svoju neprítomnosť ako aj neprítomnosť žalobcu ospravedlnil písomne s tým, že oprávnenosť ním uplatňovaného nároku bola dostatočne preukázaná predloženými dôkazmi a osobnou účasťou na pojednávaní by došlo k zvýšeniu trov konania. Zároveň vyjadril súhlas, aby súd rozhodol bez ich prítomnosti. Žalovaný nepožiadaval o odročenie pojednávania z vážnych dôvodov a ani svoju neúčasť neospravedlnil. Nebol daný dôvod na odročenie pojednávania podľa § 183 C.s.p..

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením žalobného návrhu v spojení s písomnými vyjadreniami žalobcu, zmluvy o úvere, predžalobnej upomienky, prehľadu splátok a úhrad a zistil tento skutkový stav:

6. Právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným ako fyzickou osobou dňa 23.05.2012 zmluvu o úvere č. XXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), čo medzi stranami sporu nebolo sporné a nebol medzi stranami ani sporný obsah predmetnej zmluvy. Zo zmluvy súd zistil, že zmluva bola uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., ako veriteľom a medzi žalovaným ako nepodnikateľom a bola mu poskytnutá peňažná suma 350,- Eur. Celková suma pôžičky vo výške 690,- Eur mala byť zaplatená 60 splátkami mesačne vo výške 11,50 Eur spolu s poistením vo výške 0,33 Eur mesačne. Ročná úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 35,57 % a RPMN vo výške 35,57 %. Z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 27.11.2015 vyplynulo, že zostatok pôžičky bol vo výške 470,07 Eur spolu so všetkými úrokmi a ostatným príslušenstvom. Predžalobnou upomienkou zo dňa 26.09.2012 bol žalovaný vyzvaný na splnenie platobnej povinnosti, najneskôr v lehote do 3 dní od doručenia. Z Prehľadu splátok a úhrad súd zistil, že žalovaný zaplatil doteraz nič nezaplatil. Podľa kontrolného výpočtu boli celkové náklady spotrebiteľa vo výške 359,80 Eur (vypočítané boli podľa údajov vyplávajúcich zo Zmluvy, a to počet splátok 60 x hodnota splátky 11,83 Eur - vyplýva aj z prehľadu predloženého žalobcom, t.j. 709,80 Eur - hodnota poskytnutého úveru vo výške 350,- Eur)

a RPMN vo výške 37,58 %, pričom v zmluve bola uvedená hodnota RPMN vo výške 37,57 %, celkové náklady spotrebiteľa vo výške 340,- Eur a celková suma úveru vo výške 690,- Eur (s poukazom na výpočet bola celková suma 709,80 Eur).

7. Podľa § 497 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

8. Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

9. Podľa § 502 ods.1 veta prvá Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

10. Právny vzťah medzi stranami sporu súd posúdil ako právny vzťah založený zmluvou o úvere a s poukazom na charakter účastníkov zmluvy, je nevyhnutné ho posudzovať ako spotrebiteľský vzťah bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka) a na predmetný právny vzťah medzi stranami aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka. Žalovaný ako fyzická osoba vystupuje v tomto právnom vzťahu ako spotrebiteľ a právny predchodca žalobcu vystupoval ako podnikateľ poskytujúci uvedenú službu. Prednostné použitie ustanovení Obchodného zákonníka na spotrebiteľské právne vzťahy, aj keď ide o vzťahy vyplývajúce zo zmluvy o úvere ako absolútného obchodu upraveného v Obchodnom zákonníku, by znamenalo spochybnenie režimu ochrany spotrebiteľa upravené v Občianskom zákonníku a v osobitných predpisoch na ochranu práv spotrebiteľa, pričom práve tieto sú voči Obchodnému zákonníku lex specialis. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 402/2013 - 10 zo dňa 19.06.2013, podľa ktorého prednostným použitím ustanovení Občianskeho zákonníka na prospech spotrebiteľa na úver ako absolútny obchod upravený v Obchodnom zákonníku nedošlo k porušeniu ústavných práv veriteľa.

11. Podľa § 1 ods. 2 zákona 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“) - spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

12. Podľa § 2 písm. a), b), g), j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok; ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

13. Podľa § 9 ods. 1, ods. 2 písm. g), j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie a ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe

údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

14. Podľa § 11 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

15. Súd právny vzťah medzi stranami sporu posúdil ako vzťah založený podľa zákona č. 129/2010 Z.z..

16. Ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. predstavujú špeciálny predpis k úprave úverových zmlúv. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere predstavujú osobitný zmluvný typ záväzku upravený osobitným zákonom č. 129/2010 Z.z., ktorý osobitne ustanovuje náležitosti zmluvy a v ostatných náležitostiach odkazuje na úpravu ustanovení Občianskeho zákonníka (odkazy pod 2/, 6/, 7/, 9/ 11/, ktoré sa týkajú náležitosti obsahu zmluvy § 43 Občianskeho zákonníka, odstúpenie od zmluvy § 48 Občianskeho zákonníka, úpravu vád podľa § 499 Občianskeho zákonníka a pod.) a je určitou formou spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 Občianskeho zákonníka.

17. Úmyslom zákonodarcu pri tzv. spotrebiteľských úveroch, teda pri právnych vzťahoch, keď na jednej strane vystupuje veriteľ (zväčša podnikateľ, finančná inštitúcia) a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol a nemôže individuálne ovplyvniť obsah vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy, je chrániť postavenie slabšieho spotrebiteľa pred nekalými zmluvnými dojednaniami. Preto zákonodarca pre tento zmluvný typ stanovil osobitné podstatné náležitosti pre ktoré je potrebné aplikovať aj niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ako aj je potrebné prihliadať aj na smernicu Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru (Ú.v. ES L 42, 12.2.1987) v znení smernice Rady 90/88/EHS z 22. februára 1990 (Ú.v. ES L 61, 10.3.1990) a smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/77/ES zo 16. februára 1998 (Ú.v. ES L 101, 1.4.1998) ktorá bola transponovaná do nášho právneho poriadku. Hoci smernica nemá priamy účinok, je potrebné zákonné ustanovenia, ktoré boli prijaté na jej implementáciu resp. transponovanie, vykladať v zmysle dosiahnutia cieľov smernice, teda tzv. euro konformným výkladom.

18. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

19. Podľa ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Podľa ods. 2 tohto zákonného ustanovenia v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

20. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že bola dňa 23.05.2012 uzatvorená zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru, a to medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom. Predmetná zmluva tak spĺňa charakteristiku štandardných spotrebiteľských zmlúv, ktorých základnou črtou je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny pred ich uzavretím. Súčasťou zmluvy sú tiež všeobecné podmienky, ktoré žalovaný ovplyvniť nemohol, pretože podľa spôsobu spracovania boli pripravené už vopred a pre veľký počet spotrebiteľov. Zmluva bola uzavretá medzi veriteľom - právnym predchodcom žalobcu ako právnickou osobou, ktorá má v predmete svojej podnikateľskej činnosti o. i. poskytovanie úverov z vlastných zdrojov ako podnikanie a spotrebiteľom - žalovaným ako fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver ako vyplýva z predmetnej zmluvy na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania - na nákup tovaru a služieb, ide o zmluvu, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver, teda dočasne poskytnúť peňažné prostriedky na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere v inej právnej forme - vo forme úveru a spotrebiteľ sa zaväzuje tieto vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

21. Súd z vykonaného dokazovania zistil, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere, o ktorú žalobca opiera uplatnený nárok, neobsahuje obligatórne náležitosti spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. g/, j/ zákona č. 129/2010 Z. z., ktorými sú celková výška a konkrétna mena spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, ročná percentuálna miera nákladov a výška nákladov vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov a celkových nákladov. Úverová zmluva obsahuje dojednanie, v ktorom je ročná percentuálna miera nákladov uvedená 37,57 % a celkové náklady vo výške 340,- Eur. Spôsob určenia ročnej percentuálnej miery nákladov definovanej v § 2 písm. j) zákona č.129/2010 Z.z. ako celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, sú vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19 s odkazom na jeho prílohu č. 2. Ide o tzv. základnú rovnicu, ktorá kladie do rovnováhy celkovú súčasnú hodnotu čerpaných prostriedkov na jednej strane a celkovú súčasnú hodnotu splátok a platieb poplatkov na strane druhej na ročnom základe. Podľa kontrolného výpočtu boli celkové náklady spotrebiteľa vo výške 359,80 Eur a RPMN vo výške 37,58 %.

22. Zákonným následkom nedodržania kogentnej právnej úpravy v zmysle § 9 ods. 2 písm. g/, j/ zákona č. 129/2010 Z. z., je zákonná fikcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru (§ 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z.). Súd na základe vykonaného dokazovania zistil, že dôvodom, prečo je úver bezúročný a bez poplatkov bola aj tá skutočnosť, že do celkových nákladov spotrebiteľského úveru patria v zmysle § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. náklady na poistné ako doplnkovú službu, ktorá súvisí so zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Poistné bolo dohodnuté priamo v Zmluve a bolo zahrnuté vo výške 0,33 Eur do mesačnej splátky. Pokiaľ bolo v Zmluve dohodnuté aj platenie poistenia, malo byť zahrnuté do celkových nákladov úveru a v tej súvislosti premietnuté do RPMN. Keďže vychádzajúc z uvedeného vznikla žalovanému povinnosť vrátiť žalobcovi len hodnotu poskytnutého úveru, a preto žalovanému bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 350 Eur - nesplatenú časť úveru (350,-Eur poskytnuté finančné prostriedky) Vo zvyšnej časti uplatnený nárok na zaplatenie istiny zamietol.

23. Podľa § 365 Obchodného zákonníka, dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. Dlžník však nie je v omeškaní, pokiaľ nemôže plniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa.

24. Podľa § 369 odsek 1 Obchodného zákonníka v znení účinnom (§ 768f Obchodného zákonníka) ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

25. Podľa predpisov občianskeho práva (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka) ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

26. Vykonávajúcim predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

27. Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

28. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

29. Z dôvodu, že žalovaný riadne a včas nesplácal jednotlivé splátky, a nezaplatil ich ani v dodatočne žalobcom poskytnutej lehote, dostal sa s plnením dlžnej sumy do omeškania, a to dňom 06.10.2012. Základná úroková sadzba ECB platná ku dňu splatnosti bola vo výške 0,75 %. Žalobcovi vznikol teda nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 350,- Eur od 06.10.2012 do zaplatenia a v tejto výške súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť úrok z omeškania. Vo zvyšnej časti uplatnený nárok na zaplatenie úrokov z omeškania zamietol.

30. Lehotu na splnenie uloženej povinnosti určil žalovanému v súlade s § 232 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), keďže neboli zistené zákonné dôvody pre určenie dlhšej lehoty.

31. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 255 ods. 2 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V danom prípade mal žalobca úspech vo veci v rozsahu 50,54 %, (úspech žalobcu bol vo výške 75,27 %, vypočítaný 350,- Eur / 465,02 Eur x 100 - úspech žalovaného vo výške 24,73 %), a preto súd priznal žalobcovi právo na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 50,54 %. O výške trov konania bude rozhodnuté

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.